

Nr 70.

Av herr **Bergqvist m. fl.**, om ökat anslag till bidrag till driftkostnaderna för tuberkulossjukvårdsanstalter m. m.

Kungl. Maj:t har i statsverkspropositionen femte huvudtiteln under rubriken »Bidrag till driftkostnader för tuberkulossjukvårdsanstalter (sid. 284—290) föreslagit, att statsbidragen till tuberkulossjukhusen och tuberkulossjukstugorna samt tuberkulosavdelningarna å lasaretten skola sänkas, i förra fallet från 1 krona 75 öre till 1 krona 60 öre per vård dag och i senare fallet (sjukstugorna och lasarettavdelningarna) från 1 krona 25 öre till 1 krona 15 öre per vård dag. Härutöver innebär regeringsförslaget även, att statsbidragen till kustsjukhus och kustsanatorier skulle sänkas från 1 krona 35 öre till 1 krona 30 öre per dag.

Det framgår visserligen, att nämnda förslag till sänkningar föreslagits med hänsyn till statsfinansiella synpunkter. Trots detta är det vår mening att här framföra några skäl för den uppfattningen, att en sådan nedsättning av de ifrågavarande anslagen bör, om möjligt, undvikas. Som motiv för denna vår uppfattning vilja vi då först framhålla, att medicinalstyrelsen i sitt förslag till Kungl. Maj:t utgått ifrån att statsbidragen alltjämt skulle utgå efter oförändrade grunder. Som ett mycket vägande motiv härför kan bl. a. anföras den omständigheten, att det här knappast kan bli fråga om ett nedpressande av kostnaderna för drivandet av ovan nämnda anstalter, utan endast om ett överflyttande till landstingen eller kommunerna av en viss del av utgifterna, vilka förut betalats av staten.

Undertecknade, vilka representera tvenne landsting med den högsta landstingsskatten i landet, kunna icke underlåta att med anledning av vad som här föreslagits uttala sina betänkligheter mot regeringens här berörda förslag. Ty här skulle nu redan förut synnerligen skattetyngda landsting få taga på sig ökade skattebördor.

Det kan visserligen invändas, att den minskning av statsbidraget, som här ifrågasättes, icke belöper sig till några högre belopp, men trots detta måste det anses vara en principiellt oriktig väg att nu gå in för en anordning, som innebär motsatsen till ett utjämning av skattetungan mellan olika delar av landet, under det att samtidigt lagstiftningen i allmänhet gått in för en påbörjande utjämning i nämnda hänseende, varom en utredning även pågår.

Utom dessa skäl kan även, särskilt med avseende på övre Norrland, erinras om den där befintliga synnerligen stora tuberkulosfrekvensen, vilken

tvungit landstingen att — trots betydande hjälp från staten — taga på sig synnerligen tyngande bördor för uppförande och drivande av centralsanatorier, bygdesanatorier och tuberkulossjukstugor m. m. samt för drivande av en omfattande dispensärverksamhet.

Vi vilja alltså med hänsyn till vad som här anförts påyrka, att riksdagen icke bifaller den av Kungl. Maj:t föreslagna minskningen av statsbidragen evad det gäller samtliga här nämnda slag av tuberkulosanstalter. I detta yrkande innefatta vi även de s. k. kustsjukhusen och kustsanatorierna, vilka bedriva en verksamhet, som i hög grad berör de nordligaste länen i landet, där tuberkulos av det slag, som behandlas vid nämnda anstalter, förekommer i ej ringa utsträckning.

Det hemställes alltså,

att riksdagen måtte
dels fastställa det ordinarie förslagsanslaget till *bidrag till driftkostnaderna för tuberkulossjukvårdsanstalter* till oförändrat belopp, nämligen 4,400,000 kronor,
dels ock bestämma, att de förut gällande grunderna för anslaget användning skola alltjämt tillämpas.

Stockholm den 21 januari 1932.

O. Bergqvist.

Gustav Rosén.

Carl Lindmark.

P. Sandström.

C. I. Asplund.

Evert Jonsson.

N. Gabrielsson.